

Ο Καρπενησίου Γεώργιος στο ore.gr για την Εκκλησία, τη ζωοφιλία και τη φροντίδα του συνανθρώπου μας (BΙΝΤΕΟ)

/ [ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ](#)

Για την υποβάθμιση της ανθρώπινης ζωής, την “οσμή” πολέμου που επικρατεί στην ανθρωπότητα, την παθογένεια της ελληνικής κοινωνίας αλλά και για τα φαινόμενα των ακρωτηριασμών παιδιών και νέων ανθρώπων από βεγγαλικά και κροτίδες μίλησε αποκλειστικά ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος](#) στο ore.gr και στο δημοσιογράφο Αντώνη Μακατούνη.

«Πιστεύω ότι είναι μία πραγματικότητα, την οποία δεν μπορούμε να αρνηθούμε. Δεν νομίζω να υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι να βλέπουν ότι η ανθρωπότητα, η κοινωνία, πάει από το καλό στο καλύτερο. Σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης υπάρχουν πολλά προβλήματα, αυτό το εισπράττουμε από παντού. Είναι η φτώχεια, η ανέχεια, οι ασθένειες και “οσμή” πολέμου. Παντού ακούγονται πόλεμοι και κίνδυνοι πολέμων» αναφέρει αρχικά και μεταξύ άλλων ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος**.

Εν συνεχεία ο Σεβασμιώτατος προσθέτει, μεταξύ άλλων, **“Εξέφρασα το παράπονο- δεν έχω τίποτα με τα ζώα, τα αγαπάω και εδώ έχουμε αρκετά απέξω στην αυλή- ότι πολλές φορές παραγκωνίζεται ο “παράγοντας άνθρωπος”, δεν μας απασχολεί πια και μπορεί να ασχολούμαστε με οτιδήποτε άλλο, να διαθέτουμε κονδύλια, χρόνο για τα ζώα και όχι για το συνάνθρωπό μας.** Είναι φαινόμενο της εποχής που δυστυχώς δείχνει την απαξίωση του ανθρώπου, την απομάκρυνση του ανθρώπου από το συνάνθρωπο, την απομόνωση, την εσωστρέφεια που υπάρχει και γενικότερα την προβληματική κατάσταση που βιώνουμε όλοι μας”.

Η παθογένεια της κοινωνίας

“Δυστυχώς η κοινωνία μας εδώ και κάποιες δεκαετίες με ευθύνη των αρχόντων καλλιέργησε και καλλιεργεί ακόμα στα σχολεία μας ότι έχουμε μόνο δικαιώματα και όχι υποχρεώσεις. Είναι ένα σημείο που δείχνει την παθογένεια της κοινωνίας μας, μία αιτία πολλών προβλημάτων” συμπληρώνει με έμφαση ο Σεβασμιώτατος.

Για το λυπηρό και στενάχωρο φαινόμενο των τραυματισμών και ακρωτηριασμών παιδιών και νέων ανθρώπων από βεγγαλικά και κροτίδες αυτές τις αναστάσιμες ημέρες, ο Σεβασμιώτατος επισημαίνει, μεταξύ άλλων, **“Το γεγονός αυτό δείχνει με ποιο πνεύμα προσεγγίζουμε τις γιορτές της Εκκλησίας μας. Η χαρά της Αναστάσεως, το μεγαλείο και αυτή η ομορφιά μετατρέπεται σε θρήνο γιατί πάμε σαν να πάμε σε ένα γλέντι, δεν αισθανόμαστε εκείνη τη στιγμή την Ανάσταση και τί γιορτάζουμε. Προσπαθούμε με κοσμικούς τρόπους, με άλλες μορφές να δείξουμε τη χαρά μας... Εάν μπορούσαμε να προσεγγίσουμε το νόημα της Αναστάσεως**

μέσα από μία άλλη οπτική γωνία, πιο ουσιαστική δεν θα θέλαμε βεγγαλικά...”.

Ανεβάσαμε στο θρόνο του Θεού τον ίδιο τον εαυτό μας

Αναλυτικότερα, στην Αναστάσιμη εγκύκλιό του ο Σεβασμιώτατος αναφέρει: Δεκαετίες, ίσως και αιώνες ο άνθρωπος αγωνίζεται να αποκοπεί από τις πνευματικές του ρίζες, τις πανανθρώπινες αξίες, τήν πίστη και τήν αναφορά του στον Θεό. Θέλησε, όπως ο Αδάμ και η Εύα να αυτονομηθεί, να ελευθερωθεί, καθώς θεωρούσε και θεωρεί τή σχέση του με τόν Θεό ως σχέση εξάρτησης και ανελευθερίας· δυστυχώς, όμως γι’ αυτόν. Αρνούμενος τόν Θεό θεοποίησε τόν ίδιο τόν άνθρωπο, πίστεψε ανθρώπους ως Θεούς. Ο Χίτλερ αίματοκύλησε τήν ανθρωπότητα., ύλοποιώντας τή θεωρία του Νίτσε, ο οποίος μεταξύ άλλων είχε κηρύξει και τόν θάνατο του Θεού. Η συνέχεια πιο θλιβερή, καθώς έγωκεντρικά κινούμενοι, ανεβάσαμε στον θρόνο του Θεού τόν ίδιο τόν εαυτό μας, σε κάποιες δε περιπτώσεις ακόμη και ζώα. «Παρεσυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καί ὁμοιώθην αὐτοῖς». Ἐνα τετράποδο ἀπολαμβάνει πολύ περισσότερη φροντίδα καί ἔχει περισσότερα δικαιώματα ἀπό ὅτι ἕνα φτωχό Ἑλληνόπουλο ἢ ἕνα πεινασμένο παιδί τῆς Μαύρης Ἡπείρου.

Παρ’ όλα αυτά, ἡ ἐλπίδα δέν χάθηκε· υπάρχουν πολλοί, όπως καί σεῖς, ἀγαπητά μου παιδιά, πού εἶστε οἱ θεόφρονες, οἱ ὁποῖοι δέν ἐλάτρευσαν τήν κτίση ἀλλά τόν κτίσαντα. Οἱ οἰωνοί γύρω μας εἶναι κακοί. Πόλεμοι, ἀνέχεια, πείνα, διαστροφή σέ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς. Ὁ πλοῦτος συγκεντρώνεται ὅλο καί περισσότερο στά χέρια λίγων καί τά ψίχουλα πού ἀπομένουν δέν ἀρκοῦν γιά νά τραφοῦν τά δισεκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων. Ἐμεῖς ὅμως ἀδελφοί μου δέν ἀπογοητευόμαστε. Ἀρχηγός μας εἶναι Αὐτός πού τάϊσε μέ λίγα ψωμιά καί ψάρια χιλιάδες ἀνθρώπων, εἶναι Αὐτός πού θεράπευσε κάθε εἶδους ἀσθένεια, εἶναι Αὐτός

πού νίκησε τόν θάνατο μέ τήν ἔνδοξη Ἀνάστασή Του. Εἶναι Αὐτός πού διέλυσε τό σκοτάδι, σκορπίζοντας παντοῦ τό Φῶς τῆς Ἀναστάσεως προσφέροντας σέ ὅλους μέ τή συμμετοχή μας στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, τή χαρά, τήν πίστη, τήν ἐλπίδα, τήν ὑπομονή, τήν φιλάνθρωπία, τήν ἀγάπη, τά χαρακτηριστικά πού λείπουν ἀπό τή σημερινή κοινωνία καί πού εἶναι τά στολίδια τῶν ἁγίων μας.

Χαρεῖτε λοιπόν, ἀδελφοί μου. Χαρεῖτε λοιπόν, παιδιά μου. Ἀνέστη Χριστός καί χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστός καί ζωή πολιτεύεται. Χαρεῖτε λοιπόν χαράν μεγάλην .